

16 Φεβρουαρίου 2017

Το άδειο πορτοφόλι στερεί χρόνια ζωής

/ [Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός](#)

Το άδειο πορτοφόλι κοστίζει... ακριβά στο προσδόκιμο ζωής μειώνοντάς το κατά 2 και πλέον έτη

Μεγάλη μελέτη δείχνει ότι το χαμηλό κοινωνικο-οικονομικό επίπεδο μειώνει το προσδόκιμο επιβίωσης περισσότερο από την παχυσαρκία ή την υπέρταση και πρέπει να θεωρείται ανεξάρτητος παράγοντας κινδύνου πρόωρης θνησιμότητας στη χάραξη πολιτικών δημόσιας υγείας

Το χαμηλό κοινωνικο-οικονομικό επίπεδο (βλέπε... συνώνυμο των περισσότερων Ελλήνων πλέον) συνδέεται με σημαντική πτώση του προσδόκιμου ζωής και πρέπει να θεωρείται ως ένας ανεξάρτητος βασικός παράγοντας κινδύνου για νοσηρότητα και πρόωρο θάνατο όταν χαράσσονται εθνικές και διεθνείς πολιτικές δημόσιας υγείας. Αυτό δείχνει μια νέα μελέτη που περιελάμβανε πάνω από 1,7 εκατομμύρια άτομα και δημοσιεύθηκε πριν από λίγες ημέρες στην ιατρική επιθεώρηση «The Lancet».

Η πρώτη σύγκριση με τους συμβατικούς παράγοντες κινδύνου

Η μελέτη, η οποία βασίστηκε σε δεδομένα από τη Βρετανία, τη Γαλλία, την Ελβετία, την Πορτογαλία, την Ιταλία, τις ΗΠΑ και την Αυστραλία, είναι η πρώτη που συγκρίνει την επίδραση του χαμηλού κοινωνικο-οικονομικού επιπέδου με άλλους σημαντικούς παράγοντες κινδύνου για την υγεία, όπως η έλλειψη φυσικής δραστηριότητας, το κάπνισμα, ο διαβήτης, η υπέρταση, η παχυσαρκία καθώς και η μεγάλη κατανάλωση αλκοόλ. Οι ερευνητές επισημαίνουν πως παρότι το κοινωνικο-

οικονομικό στάτους αποτελεί έναν από τους κύριους παράγοντες πρόβλεψης σχετικά με τη νοσηρότητα του πληθυσμού αλλά και τους πρώιμους θανάτους σε παγκόσμιο επίπεδο, συχνά «μένει στα αζήτητα» κατά τη χάραξη πολιτικών υγείας. «Δεδομένης της τεράστιας επίδρασης του κοινωνικο-οικονομικού στάτους στην υγεία, είναι ζωτικής σημασίας να αποδεχθούν οι κυβερνήσεις ότι αποτελεί κύριο παράγοντα κινδύνου και να σταματήσουν να αποκλείουν αυτόν τον παράγοντα από την ατζέντα τους για τη δημόσια υγεία» ανέφερε η κύρια συγγραφέας της νέας μελέτης δρ **Σίλβια Στρινγκίνια** από το Πανεπιστημιακό Νοσοκομείο της Λωζάννης στην Ελβετία. «Η μείωση της φτώχειας, η βελτίωση της Παιδείας και η διασφάλιση ασφαλούς στέγης, σχολείων και εργασιακού περιβάλλοντος είναι άκρως σημαντικά ώστε να ξεπεραστεί η επίδραση της κοινωνικο-οικονομικής στέρησης. Έτσι θα οδηγηθούμε σε καλύτερη ποιότητα ζωής και σε καλύτερη υγεία για πολλούς».

Ο σχεδιασμός της μελέτης

Στο πλαίσιο της μελέτης οι ερευνητές συνέκριναν την κοινωνικο-οικονομική κατάσταση με έξι από τους κύριους παράγοντες νοσηρότητας του πληθυσμού που έχουν οριστεί από τον Παγκόσμιο Οργανισμό Υγείας στο Σχέδιο Δράσης του για την Πρόληψη και τον Έλεγχο των Μη Μεταδοτικών Νοσημάτων. Το Σχέδιο έχει ως στόχο τη μείωση των μη μεταδοτικών ασθενειών κατά 25% ως το 2025, αλλά παραλείπει το κοινωνικο-οικονομικό στάτους ως παράγοντα κινδύνου για αυτές τις νόσους. Περιελήφθησαν δεδομένα από 48 μελέτες στις οποίες συμμετείχαν περισσότερα από 1,7 εκατομμύρια άτομα. Χρησιμοποιήθηκε ο επαγγελματικός τίτλος ώστε να προσδιοριστεί το κοινωνικο-οικονομικό επίπεδο ενώ οι ερευνητές κοίταξαν πόσα άτομα πέθαναν πρόωρα.

Όπως προέκυψε, σε σύγκριση με τα άτομα που βρίσκονταν σε καλύτερη οικονομική κατάσταση, όσα ήταν χαμηλότερου κοινωνικο-οικονομικού επιπέδου αντιμετώπιζαν 46% μεγαλύτερες πιθανότητες να πεθάνουν πριν από τα 85 έτη τους. Μεταξύ δε των ατόμων χαμηλού κοινωνικο-οικονομικού επιπέδου, 55.600 (15,2% των ανδρών και 9,4% των γυναικών) πέθαναν πριν από την ηλικία των 85 ετών, σε σύγκριση με 25.452 άτομα (11,5% των ανδρών και 6,8% των γυναικών) με υψηλό κοινωνικο-οικονομικό επίπεδο.

Μεγαλύτερος ο κίνδυνος από την υπέρταση και την παχυσαρκία

Τα στοιχεία έδειξαν επίσης ότι από το σύνολο των συμμετεχόντων το 41% των

ανδρών και το 27% των γυναικών ανήκαν στα κατώτερα κοινωνικο-οικονομικά στρώματα και αυτό συνδεόταν με μείωση του προσδόκιμου ζωής κατά 2,1 έτη – μείωση παρόμοια με το να μην ασκείται κάποιος (2,4 χρόνια). Οι μεγαλύτερες μειώσεις του προσδόκιμου ζωής συνδέονταν με το κάπνισμα και τον διαβήτη (4,8 και 3,9 έτη αντιστοίχως). Συγκριτικά όμως, η υψηλή αρτηριακή πίεση, η παχυσαρκία και η μεγάλη κατανάλωση αλκοόλ φάνηκε να σχετίζονται με μικρότερη μείωση στο προσδόκιμο ζωής (1,6, 0,7 και 0,5 χρόνια αντιστοίχως) σε σύγκριση με το χαμηλό κοινωνικο-οικονομικό επίπεδο.

«Η μελέτη μας δείχνει ότι το κοινωνικο-οικονομικό επίπεδο θα έπρεπε να περιληφθεί στη λίστα με τους συμβατικούς παράγοντες κινδύνου για νοσηρότητα του πληθυσμού» ανέφερε ο καθηγητής **Πάολο Βινέις** από το Imperial College του Λονδίνου, κύριος συγγραφέας της μελέτης και επικεφαλής του consortium EU LIFEPATH της Ευρωπαϊκής Ένωσης, στο πλαίσιο του οποίου διεξήχθη η συγκεκριμένη έρευνα.

Τσώλη Θεοδώρα

Πηγή: tovima.gr